

РЕШЕНИЕ

№ 1104

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.01.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **8675** по описа за **2010** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция „Национална сигурност“, против Решение от 28.07.2010г., по н.а.х.д. № 2661 / 2010г. на С районен съд, НК, 8-ми състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № ДФР /НП – 20 /08.02.2010г. на председателя на същата агенция, с което на „Файнейшъл К.“ О. за нарушение на чл.11а,ал.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв., като е намален размера на имуществената санкция на 2000 лв.

Иска се отмяната на решението и потвърждаване на НП, като се твърди неправилност на преценката на съда относно размера на наказанието, като с намаления размер не се постигали целите му, а определения в НП като съобразен с имущественото състояние и тежестта на извършеното нарушение, да бъде потвърден.

Ответникът чрез процесуален представител оспорва жалбата, и моли съдебното решение да бъде оставено в сила.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд С. - град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При постановяване на решението не е допуснато и нарушение на материалния закон. Констатациите на съда са в съответствие със събраните доказателства по делото, а изводите за произтичащите от тях правни последици и по приложението на относимите правни норми са обосновани, логични и правилни.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка относно извършването на нарушението, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна.

Относно намаляване размера на наложената имуществена санкция е прието, че в НП не са изложени мотиви относно определянето на размера на имуществената санкция, предвид съдържанието на НП, а намаляването на размера ѝ е обосновано само с липсата на други санкции по ЗМИП. Прието е за недоказано изложеното в мотивите за съобразяване с имущественото състояние на дружеството поради непредставяне на доказателства, с оглед на което е прието за необоснован размера на имуществената санкция от 5 000 лв., а не по-нисък.

В НП е прието въз основа на обясненията на дружеството, че въпреки съставения АУАН, същите имат за цел да докажат добросъвестно изпълнение на задълженията след проверката, но въпреки това дружеството не е докладвало дори и при закъснение плащания на каса в размер над 30 000 лв., като такива са установени - с констативния протокол от проверката от 09.11.2009г., на който изрично се позовава в частта за мотиви относно размера на санкцията. Също така административният орган се е позовал и на констатираните нарушения по ЗМИП, както и аргументите в обяснението от 12.11.2009г.

Освен позоваването на констативния протокол и обясненията на дружеството, административно наказващият орган е изложил и съображения, че „при определяне на размера на наказанието взех предвид характера и тежестта на нарушението с оглед важноста на засегнатите от него обществени отношения, свързани с прилагането на мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. Също така е посочено, че „с цел постигането на предупредителния и превантивен ефект на наказанието към спазване на установения ред, съгласно чл.12 ЗАНН, отчитайки имущественото състояние на задълженото лице, считам, че размерът на наказанието следва да бъде определен под средния размер, установено от закона.”

В конкретната санкционна норма законодателят е предвидил диапазон на санкцията от 2 000 лв. до 50 000 лв. Изводите на административно-наказващия орган, че следва да бъде наложена имуществена санкцията под средния размер, са относими към всеки

размер под 25 000лв.

Правилно е посочено от СРС, че е следвало да се изложат мотиви защо след като до издаване на процесното НП, дружеството не е санкционирано с влязло в сила друго НП, следва да се наложи санкция в по-висок размер от предвидения минимум. В случая дори и да се приеме, че дружеството не е заявило плащания над 30 000 лв. на касата макар и със закъснение, установени с констативния протокол, не могат да се вземат предвид, тъй като евентуалното неизпълнение на друг текст от закона касае отделна санкция, каквато не се установява да е наложена с влязло в сила НП. Като противоправно поведение при определяне на размера на санкцията следва да се вземе предвид само установеното по предвидения в закона ред такова поведение.

С оглед на изложеното, то правилни са изводите на СРС за намаляване на размера на наложената санкция с НП. По тези съображения, като е изменил НП, СРС е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт. Решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила Решение от 28.07.2010г., постановено по н.а.х.д. № 2661/2010г. на С районен съд, Наказателна колегия, 8-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.